

Csillagképekre mutató földi építmények

Ahogy fent, úgy lent

Már az ókorban is különleges helyre építették a házakat, a templomokat és komplett városokat is. A kutatók csak a 20. században fedezték fel, hogy ezek bizonyos csillagképekre mutatnak, vagy azoknak a leképezései. Az Orion, a Plejádok elrendezésének hasonmásait találhatjuk meg a Föld számos pontján. Vajon miért volt fontos ez az akkori építőknél?

Ha a kőkorszaki barlangrajzokat tekintjük át, már akkor is láthatjuk, hogy az égbolt csillagait rendszeresen felvették a falakra. A petroglifák arról árulkodnak, hogy a Vénusz bolygót, a Szíriuszt vagy a Plejádokat is figyelemmel kísérték az őseimbek. A csillagtiszteltet aztán a későbbiekben sem tűnt el, és az első civilizációk is tanulmányozták őket. Egyesek szerint azért, mert földönkívüliek látogatták meg a bolygónkat, akik

ezekeiről a helyekről érkeztek hozzánk, mások szerint viszont energia árad a Föld meghatározott pontjaira a csillagokból. Ezek a helyek talán most is aktívak lehetnek?

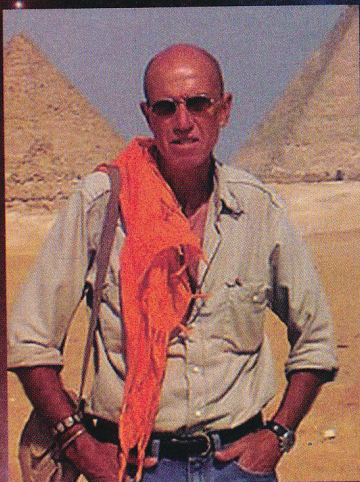
Az Orion-konstelláció

A Föld ad otthont néhány letűnt korszak látványos emlékeinek, olyan építményeknek, amelyek úgy tűnik, dacolnak koruk technológiai lehetőségeivel, mert túl nagyok, túl nehezek vagy túl bonyolultak. A három gízai piramist (Hufu, Hafré, Menkauré) számos találgatás övezi. *Robert Bauval* építészmérnök hozta létre az Orion-korrelációs elméletet, mely szerint a három piramis az Orion övének három csillagát képezi le, a Nílus-folyó pedig maga a Tejútrendszer. Az ötletet aztán két másik kutatóval fejlesztette tovább: *Adrian Gilberttel*, valamint *Graham Hancockkal*, akik úgy vélik, hogy az építők nagyon is tudatában voltak annak, hogy nem véletlenül kerültek a piramisok oda, ahová. Ugyanis a korreláció arra is rámu-

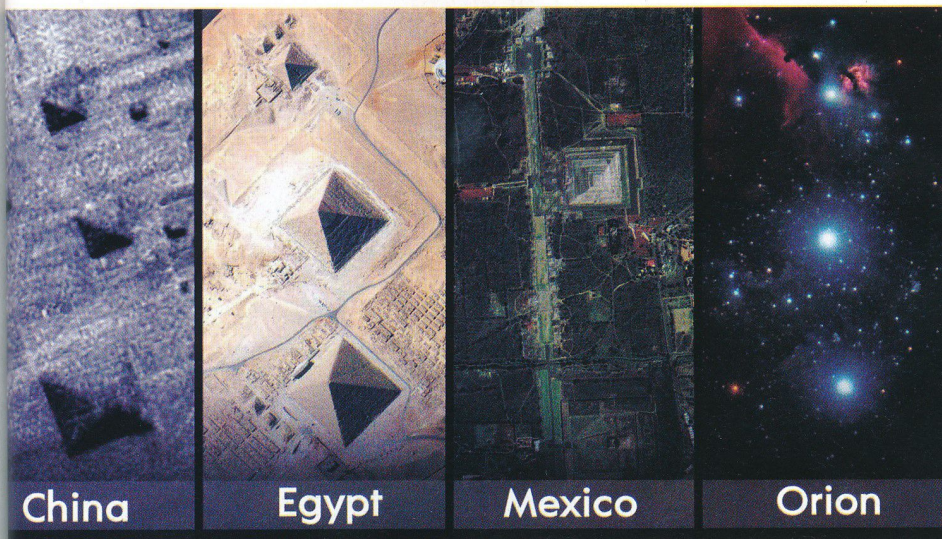
tat, hogy a piramisokat nem Krisztus előtt 2500-3000 évvel ezelőtt építették, hanem hozzávetőlegesen 10 000 évvel korábban. Ez viszont megegyezik azzal is, hogy a Nagy Szfínxet Kr. e. 10 500-ban építették, ami a tavaszi napéjegyenlőség idején éppen akkor nézett az Oroszlán csillagképre. Mindezeket figyelembe véve egy komplex égi térképet kapunk, pontosabban annak másolatát. Az egész hipotézist ráadásul egy egyiptológus is támogatta, *John Antony West*, majd évekkel később *Robert Schoch* is csatlakozott, aki geológusként vizsgálta meg a Szfínxen található vízeróziós nyomokat. Ezek a fejtegetések és bizonyítékok természetesen zavarba hozták az egyiptológusokat, ugyanis amennyiben igazak – márpedig nagyon úgy tűnik –, akkor egész Egyiptom történelmének kronológiáját nagy mértékben megváltoztatják. Pár évvel ezelőtt Hancock egy vitát indítványozott az egyik leghíresebb régész egyiptológussal, Záhi Havással. Amikor Havássz meghallotta az Orionnal kapcsolatos elméletet, ordítóva elhagyta az előadói termet, mondván, nem kíváncsi erre. Ennyit arról, hogy a tudomány emberei nyitottak minden újdonságra. Mindenesetre az Orion-öv leképezését más ősi építményeknél is megfigyelhetjük, például a dél-amerikai maja civilizációnál. A maják szintén építettek piramisokat, és a Mexikóban található Teotihuacán piramisai is leképezik az Oriont. Teotihuacán épületei közül messze a legismertebb a hatalmas Nap-piramis, amelynek furcsa elrendezése a feltételezések szerint naptári ciklusokon alapul. Ha tovább megyünk a kínai piramismezőkre, akkor a Xi'an piramis is a három csillagot mutatja. Sajnos ez utóbbiról kevés információink vannak, ugyanis a kínai hatóságok minden régészeti emléket elzártak a kíválságtól.

Plejádi térképek

A szabad szemmel látható Plejádok nyílthalmaz az elsők között szerepel az ókori irodalomban, többek között a kínai évkönyvekben, a görögök írásaiban, de később még a Bibliában is. A nálunk Fiastyúkként ismert Plejádokat szinte az összes ősi civilizáció mondavilágában megtalálhatjuk. Sőt, a bennszülöttek és az indiánok is nagy tisztelettel övezték a „Hét Nővért”. Az új-mexikói Chaco-kanyonban találták meg a legkorábbi

Robert Bauval építészmérnök hozta létre az Orion korrelációs elméletet, mely szerint a három piramis az Orion övének három csillagát képezi le

A Mexikóban található Teotihuacan piramisai szintén leképezik az Orion csillagképet, sőt, még a kínai piramisok is

régészeti leleteket – köztük műemlékeket és lakóházakat –, amelyeket a helyi indiánok építettek. A kanyon zárt tereiben a „kiva” nevű házaikat úgy helyezték el, hogy tükrözzék a szent csillagállásokat. Wayne Herschel kutatónak feltűnt, hogy a kivák a Plejádok hét fő csillagához igazodnak, két kiva viszont hiányzott – így csak öt pontot tudott beazonosítani egyezésként. Herschel szinte biztos volt benne, hogy a jövő fel fogja tártani a másik két kivát is, amelyek az Atlas és Pleone csillagoknak fognak megfelelni. Ezt a pár évvel későbbi, 2014-es kutatások meg is erősítették, azonban még mindig nincs feltárva az összes épület. Mindenesetre aligha írható a véletlen számlájára az, hogy a fő kivák meg egyeznek a Plejádok csillagaival. Sőt, a lelőhelytől nem messze egy hegygerinc tetején található a Casa Rinconada, a legnagyobb szakrális kiva a kanyonban, ami viszont egy Plejádok közelében látható Napcsillaggal

Nyelvünk csodája

Településeink neveiben is találhatunk egy magasabb tudásra utaló jeleket. Ott van a PAP szó: Pápóc-Pápa-Pápavár-Papod-hegy-Papkeszi, melyeket összeköthetünk, és egy struktúrát alkotnak. Sőt, a szavak erőt is képviselnek, mely egyre intenzívebb, ha megfigyeljük őket. Pap Gábor művészet- és irodalomtörténész is felfigyelt ezekre az összefüggésekre, sőt, szakrális értelmet adott nekik. Nevéhez kötődik a Szent Korona vizsgálata, ugyanis megállapította, hogy a korona az égből érkező energiahullámok antennájaként működik; a zománcképek pedig az állatövi jegyeknek és egy asztrológiai naptár elemeinek feleltethetők meg.

azonos. A területet átíveli egy hegygerinc és egy folyó is, ami a Tejútnek is megfeleltethető, így összességében egy igazán komplex csillagtérképet kapunk – csak éppen a Földre vetítve! A Casa Rinconadában van két T alakú kapu is, amelyek egy kisebb zárt térbe vezetnek. A zárt tér azért kellett, hogy blokkolja a környező fényeket és csak meghatározott csillagokat lásson az illető, aki oda belép. A csillagnéző tereméből ráláthattak az Orionra és a Plejádokra is, így többen úgy vélik, hogy egyfajta beavató hely lehetett. További indián népek is tisztelték ezeket a csillagokat, és a régészek barlangrajzokat fedeztek fel velük kapcsolatban. Nem hiába: az ősi idegenek teoretikusai szerint innen érkeztek a kozmikus látogatóink, és ezért lehetett az ősi népeknek annyira fontos. Egy másik plejádi csillagtérkép Guetamalában található, az ősi romváros, Tikal központjánál, ami a maja civilizáció legnagyobb városa volt hajdanán. A központban 7 fő templomot találunk, ami a Hét Nővérnek feleltethető meg, majd pedig a Tikalhoz kapcsolódó két főút végén egy-egy templom látható. Ez a két templom két Nap-típusú csillagnak a leképezése, melyek a Plejádoktól nem messze, a Bika csillagképben található. Továbbá a sumer civilizáció is megemlékezik a Plejádok fontosságáról, ugyanis a Gilgames-eposz tábláin is szerepel az ábrázolása. Ez azt jelenti, hogy a plejádi látogatók lehettek a legelsőek itt, a Földünkön.

Energia vonalak mindenhol

Az úgynevezett Ley-vonalak olyan összekötő egyenesek, melynek bizonyos pontjain ősi és középkori építmények állnak, mint például templomok, kolostorok, beavató helyek és csillagászati központok. A kutatások azt mutatják, hogy ezeken a vonalakon energia áramlik, és a gócpontokon lehet a leginkább

megcsapolni azokat. Az őseink tehát tudtak ezekről, és nem véletlenül építkeztek oda, ahová, mert tisztában voltak a földenergiával. Az ezeken a vonalakon található épületek a legtöbb esetben a csillagos égboltot képezték le! Lehet, hogy a Föld és az Ég energetikai összeköttetései voltak? Természetesen ezeket az elméleteket nem fogadta tárt karokkal a tudományos világ, ugyanis szerintük az egész egy fantazmagória, és ilyen energiák nem is léteznek. A Ley-vonalak támogatói viszont rámutattak arra, hogy a rengeteg, egymástól független ősi civilizáció nem véletlenül építette ezekre az egyenesekre és gócpontokra az építményeiket, de a kritikusok nagy része materialista, így nem tudják befogadni az újabb ismereteket. Mint ahogy eddigi példánk is mutatták, mégis kell legyen valami a dologban, és kialakult az archeo-asztronómia. Ennek mozgalma elérte Magyarországot is, így többen is keresni kezdték az egyezéseket az égbolt és a föld között. A nálunk Szent

A plejádi csillagtérkép Guetamalában is megtalálható, méghozzá az ősi romváros, Tikal központjánál

Györgyként ismert vonalrendszerek megtalálhatók a Pilisben, ahol is az Árpádház, a Rámhegy és a Magashegy triója alkotja az Orion-övét, míg Lepece, Pilisszentlászló, Klastrompuszta és Pilisszentlélek összeköttetésével a teljes csillagkép mását kapjuk meg. A mi népünk Nimródként emlegette ezt a csillagképet, amelynek segítségével beavatást kaphatunk, hogy felemelkedhessünk a Tündérek útjára, azaz a Tejútra. A Pilist tehát sokan olyan szakrális helynek tekintik, ahol kitűnő energiák szabadulnak fel és jó hatással vannak az emberekre. Ugyanezt mondják a pilisszentiváni Ördögszikláról is, ami annak idején egy pogány kultuszhely lehetett. A beszámolók szerint sokan gyógyultak meg itt, és az energiák jó hatással voltak a betegségekre. Sőt, ha megnézzük a Mária-jelenéssel kapcsolatos kegyhelyeink helyszínét, akkor kiderül, hogy szinte mindegyik egy ilyen energiovonalon található. Ahol régen a földönkívüliek jelentek meg, most mindenféle természetfeletti élményekben részesülhetnek az emberek. Az égi energiák összeköttetésben vannak a földiekkel.

MISKOLCI LÁSZLÓ